

פרדס נסים

מתורתו של מור הגאון הצדיק המקובל רבינו **נסים פרץ** זצוקלה"ה

ו תשרי תש"ו - כח שבט תשע"ב

בס"ד | שבת ויקרא | ג' בניסן תש"פ

נקודה עם מחשבה

קירוב רחוקים | הרב אהרון אבישי

שני בחורים ישראלים קלי דעת נפגשו באקראי בבקתה שנוחה שבתאילנד הרחוקה. שניהם יצאו, כל אחד לבדו לטייל ברחבי העולם, ובבקתה זו ששימשה כאכסניא מזדמנת דרכיהם הצטלבו. הצעיר שבהם סיפר לחבירו כי הוא בורח מהוריו וממשפחתו שפגעו בו קשות ומעולם לא הבינו אותו. לעומת זאת הבוגר יותר הגיע לכאן משום שהסתבך בארץ עם המשטרה על כמה עבירות חוק שביצע. השניים החליטו לחבור זה לזה ולהמשיך יחד במסעם ההרפתקני.

עברו כמה שנים, הבחור הבוגר שכבר שבע הרפתקאות תכנן לחזור ארצה ואיכשהו להתמודד עם מצבו. הוא ניסה לשכנע גם את חבירו לשוב עמו ולהשלים עם בני משפחתו. לאחר הפצרות ודיונים הסכים הצעיר והשניים נחתו בארץ מולדתם. הבוגר נעצר מיד והצליח לשכור עורך דין ממזעע שינסה לשפר את מצבו. יום המשפט הגיע והנאשם מתפלא מאוד לראות שהשופט מתייחס בביטול להאשמות ופוטר אותו בעבודות שירות קלות. מתברר שהשופט הוא אביו של חברו הצעיר מהמסע שבשום אופן לא הרשה לעצמו להעניש את האדם שהחזיר לו את בנו.

בפרשת השבוע נאמר "אדם כי יקריב מכם קרבן לה". מבאר האור החיים הקדוש כי יקריב מלשון קירוב רחוקים ללמדך שהעוסק בקירוב רחוקים כאילו הקריב קרבן, והקב"ה מוחל למי שמחזיר אליו את בניו האהובים.

שבת שלום ומבורך

אדם כי יקריב

שיחתו של מורנו ורבינו זצ"ל

ספר הקרבנות

בסיעתא דשמיא מתחילים ספר ויקרא, תורת כהנים, הנקרא גם ספר הקורבנות. הפסוק אומר "דְּבַר אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם, אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם קֶרֶבן לַה' - מִן הַבְּהֵמָה, מִן הַבְּקָר וּמִן הַצֹּאן, תִּקְרְבוּ אֶת קֶרְבָּנְכֶם". קשה.

א. למה הפסוק אומר "אדם"? בד"כ לא מוצאים כינוי כזה. לענין הקרבנות מצאנו "וְנִפְשׁ כִּי תִקְרִיב" ו"אִישׁ כִּי יִקְרִיב". השם "אדם" לא מופיע, ולמה כאן בתחילת הספר מופיע השם "אדם"?

ב. "כי יקריב מכם קרבן לה", הרי התורה אומרת שמביאים קרבנות רק מבקר וצאן, לא מביאים בני אדם, לא מצאנו שמקריבים אדם. לא מקריבים אחרים שזה "לא תִרְצַח", ולא את עצמו שנאמר "אֶת דְּמָמְךָ לִנְפְשִׁיִּיךָ אֶדְרֹשׁ", אסור לאדם לחבל בעצמו. אז למה כתוב "מכם"? אחד היה ופרסמו הכתוב - יפתח הגלעדי שהקריב את בתו. עם הארץ היה ולא הלך לשאול על נדרו. אז לכאורה המילה הזו "מכם" מיותרת. אם כל המשמעות היא להקריב קרבן מבקר וצאן, אז אפשר להגיד "אדם כי יקריב קרבן לה' מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן", המילה "מכם" כמו מיותרת. ובתורה אין מיותר אז מה המשמעות שלה? בשביל מה היא מופיעה?

ג. שם "בהמה" כולל בקר וצאן. בקר וצאן - פרט, בהמה - כלל. אז למה התורה כופלת? או שהתורה תבחר שם כללי 'בהמה' או 'בקר וצאן' שהם פרט. למה התורה כותבת את שניהם?

עניין יותר גבוה מהקרבנות

יבואר הענין לאור האמור בפסוק "הִנֵּה שָׁמַעַי מִזְבַּח טוֹב, לְהִקְשִׁיב מִחֻלְבַּ אֵילִים", "לְמַעַן לִי רֵב זִבְחֵיכֶם יֹאמַר ה'". אדם חושב שיש איזה ענין בקורבנות. אם התורה אומרת - בודאי שיש ענין! אבל יש ענין יותר גבוה מהקורבנות. ורצה הקב"ה שמשנה רבנו יסביר לעם ישראל מהו הקרבן האמיתי הרצוי לפניו. שלא יחשבו שיש חפץ לה' בזבח ועולה.

זמני השבת *לב"ק ויקרא*

ר"ת	כניסה	יציאה	ר"ת	כניסה	יציאה
20:12	18:29	19:34	20:10	18:36	19:34
20:12	18:37	19:33	20:12	18:19	19:32

בהמה מביאה בהמה, ואדם מביא אדם...

אז אם אתה כזה אדם, איך אתה אומר לא ידעתי, לא שמתי לב, לא הבנתי? איך אתה מדבר?! אם אתה אומר כאלו מילים, אז אתה יודע מה תביא? תביא בקר וצאן ונגמור את הענין. אתה בהמה וזה בהמה, בהמה תכפר על בהמה. אבל לא את זה אני רוצה! אומר הקב"ה למשה תגיד לבני ישראל - אני רוצה קורבנות של אדם. "אדם כי יקריב מכם", אני רוצה אותך לקורבן, תקריב את עצמך אלי. אין כזה דבר לא ידעתי - תדע!, אין דבר כזה לא שמתי לב, טעיתי.

"מן הבהמה, מן הנפש הבהמית!"

"אדם כי יקריב מכם" ואם תאמר מאיפה בדיוק? מה לחתוך את האוזן? מאיפה אני אקריב? לחתוך את היד? - פשוט, "אדם כי יקריב מכם" התורה אומרת לנו "מן הבהמה" מן הנפש הבהמית. הבהמה לא הולכת על בקר וצאן, הולכת על אדם כי יקריב מכם מן הבהמה. כלומר גם האדם הוא בהמה, הוא בעל חי.

לכבוש את הגוף חזרה...

אומר רבנו מהר"ז ב'שערי קדושה' שהנפש הבהמית עם היצר הרע שולטים על הגוף. ומאחר והשם ציווה הנפש האלקית, את הנפש רוח ונשמה, ציווה אותה לקיים את המצוות בגוף - היא חייבת להקריב ולכבוש את הנפש הבהמית כדי להגיע אל הגוף.

אנו נבחנים רגע רגע...

אז אתה צריך להיות בכוננות מתמדת בכל דבר ודבר. "אדם כי יקריב מכם" - העולם והחיים דורשים קורבנות יום יומיים, רגע רגע, "לְיָגְעִים תִּבְחָנֶנּוּ", אדם נבחן רגע רגע איך הוא מקריב את הנפש הבהמית ולא יגיד לא שמתי לב, לא ידעתי. פה עצלות תופסת את האדם, פה כעס, פה גאווה. "אדם כי יקריב מכם קרבן לה" כלומר אתה צריך להקריב קורבנות "מן הבהמה" מהנפש הבהמית שלך כדי לעמוד תמיד במבחן, להשליט את הנפש האלקית על הגוף לעשות רצון השם.

לא יכול למנוע ממך לעשות רצון אביך שבשמים! בזה אתה בעל הבית! למה? - יש לך נפש רוח נשמה חיה יחידה, אתה דומה לעליונים! יש בך את כל הכוחות העליונים כלל כח מהשם - חלק אלוה ממעל.

החשש הוא שיכנס האדם להרגשה של קלות ויאמר - אנחנו בני בית אצל הקב"ה. הוא כמו אבא שלנו, הנה הוא נמצא איתנו. אם כן, מה הבעיה? אני יכול להסתדר איתו תמיד. אתה אומר למישהו - למה אתה עושה ככה? אז הוא אומר לך - אל תדאג, עם הקב"ה אני אסתדר. תמיד אדם חושב שעם השם הוא יכול להסתדר. בפרט עכשיו שיש לנו קורבנות, יש בית המקדש, יש השראת השכינה, אז אדם אומר - אז מה יש אם לא שמתי לב? או לא ידעתי? או טעיתי? אני אביא כבש, איל, עגל, ויחשוב שיש לה' רצון בכך. זה פתרון של דיעבד, אבל לכתחילה השם לא חפץ בזה. מה זאת אומרת אתה לא ידעת - למה אתה לא לומד? מה זאת אומרת לא שמתי לב? מה אתה בהמה שלא שמה לב? אדם! אתה אדם!

אתה יודע מי אתה? אתה דומה לעליון!

בדרך כלל, איך אנחנו מזהים אדם? אדם אומר - מה אתה חושב אני מלאך? אני סוף כל סוף בשר ודם, אני אדם. לא! אדם זה לא מלשון אֲדָמָה ושלא מלשון בשר ודם, אדם זה מלשון "אֲדָמָה לְעֵלְיוֹן" אתה יודע מי אתה? אתה יש לך נפש שהיא כוללת את כל עולם העשייה, יש לך רוח שכוללת את כל עולם היצירה, עולמות רוחניים גבוהים מעל כל החומר, אפילו יגיעו למאדים, יגיעו לגלגל השמש, אבל זה עדיין חומר. זה עדיין גלגלים של העולם החומרי, עולם הזה. [על ידי חללית] לא יכולים לנסוק לעולמות רוחניים. ואילו האדם יש לו נפש כוללת כל עולם העשייה, רוח - כל עולם היצירה, נשמה - כל עולם הבריאה, חיה - כל עולם האצילות, יחידה - א"ק, יחידו של עולם, חלק אלוה ממעל! תראה, אתה כל יכול! תראה מה יש בך! אדם!

ביראת שמיים אתה כל יכול!

לכן התורה בחרה לומר פה בהתחלה דוקא את השם "אדם". למה אדם הוא כל יכול? הרי הכל בידי שמים, למה אתה אומר שאני כל יכול? השם הוא כל יכול! - הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים. ביראת שמים אתה כל יכול! שום כח בעולם

פסח תשובה

לילה הסדר

ציבורי באוירה משפחתית

מסתפק להיכן ללכת? בא תסב איתנו!!

קהילת בית א-ל מזמינה את הציבור לליל הסדר ציבורי משפחתי באולם הקהילתי 'פנינת המערב' את הסדר יערך מר' ראש המוסדות הרה"ג רבי **שלום יהודה פריץ** שליט"א אפשרות ישיבה בשולחנות משפחתיים, על פי כל ההידורים, פאר והדר כבני חורין

מחיר השתתפות לאדם 250 ש"ח כולל הכל | מי שאין לו יכולת לשלם יכול להצטרף ללא תשלום או בתשלום חלקי הרשמה מראש חובה עד לתאריך 1 ניסן בלבד

03-5779500

לאקמא שכינתא מעפרא

שיחתו של מורנו ורבינו זצ"ל

להיות שותף של רוטשילד, או של וולפסון, או של עוד אחד? כל אחד היה רוצה להיות שותף. למה לא? אתם יודעים מה זה לא וולפסון, לא רוטשילד, ולא של העשירים היותר גדולים שאני לא מכיר?

פשוט... אתם יודעים איזה שותף יש לנו? כל הממון שבעולם זה שלו ובאמת! לא כמו העשירים שיש להם את זה בסטאק מרקט, ומחר יפול הכול ואין לו כלום. לא, זה מקום שהכול טוב. הקב"ה "תקיף בעל היכולת, ובעל הכוחות כולם". איזה חשיבות שאדם מרגיש שותפו של הקב"ה, "הנשמה לך והגוף פועלך". הכול שלו, ואתה שותף שלו. ומה השותפות? אנחנו עושים את הזיווגים. בכוח התורה והמצוות, אנחנו פועלים את הזיווגים למעלה. איזה זכות!

היה אחד קראו לו יצחק שלום והיה עשיר גדול אבל היה לו שכל, איזה יהודי זה! הוא בנה תורה בכל העולם. בנה פורת יוסף, ושרשרת של ישיבות במרוקו "אוצר התורה". בכל ישוב, בכל כפר. עד היום במרוקו מדברים עברית ואף פעם לא היו בארץ ישראל, אף פעם לא למדו באולפן, ובגלל שלמדו בישיבות ידעו את לשון הקודש. ועשה גם את אוצר התורה הנמצא בצרפת עד היום. הוא זכה, אדם שיש לו שכל ויש לו כסף- ממון, וה' נתן לו דעת מה לעשות עם הממון, אז הוא זוכה, זה נקרא שותפו של הקב"ה.

מעשה מהרב אליעזר בן דוד

תשמעו אני יספר לכם סיפור שמספר רבי אליעזר בן דוד. הוא אחד מגדולי המשגיחים בארץ ישראל, היום הוא מתעסק בביה"ס לבנות אור החיים. יש לו הרבה זכיות, יהודי מאד גדול. זה יהודי שהוא במחשבה הוא לא שגרת, הוא לא אומר מה שכולם אומרים, כמו למשל המכתב מאליהו שרואים אצלו צורה מיוחדת, מה שלא היו רגילים עד אליו. גם הוא יש לו איזה מן עמקות בהתבוננות מיוחדת.

הוא מספר שפעם היה לו איזה תקופה שהוא הסתובב בכל העולם. לא היה חסר לו כלום בארץ ישראל, הוא היה משגיח של פורת יוסף וכו'. והוא עזב והתחיל להסתובב בבואנוס איירס, ארגנטינה, מקסיקו, פנמה, לא יודע

כלומר אדם שיש לו אמונה חושית, שלא רק הלב והמח משועבדים, אלא אפילו האברים, כמו שכתוב אצל אברהם אבינו: "וַיִּשְׁלַח אֲבָרָהָם אֶת יְדוֹ וַיִּקַּח אֶת הַמֶּאֱכָלֶת לְשַׁחֵט אֶת בְּנוֹ" (בראשית כ"ב, י). אברהם אבינו שיעבד את הגוף שלו לרצון ה', ומכיון שלא היה רצון להקב"ה לשחוט את בנו, אז היד פשוט לא פעלה. אבל הוא חשש שזה אולי אהבת בנו, אז הוא לקח אותה בכוח, "וַיִּשְׁלַח אֲבָרָהָם אֶת יְדוֹ" כלומר, הגוף של האבות הקדושים היה כולו מלא אמונה. היה "אין עוד מִלְבָּדוֹ" (דברים ד, ל"ה) - כפשוטו. אין שום מציאות לשום נברא מלבדי השם יתברך.

כל זמן שאדם לא חי בצורה כזו, השכינה בגלות מצדו, לא רק מצד אחרים. וכשאדם חי באמונה גמורה, לא רק שהוא אין לו שכינה בגלות, הוא יכול לבטל את השכינה מגלות של אחרים, והוא יכול לרומם את המצב הכללי של קדושת ה'. אז זהו תמיד המטרה בלאקמא שכינתא מעפרא.

כל פסוק שיהודי פותח את פיו ואומר "לשם שמים", "אני לומד משום שה' ציווה", זה מרומם את השכינה, זה מרומם את כבוד ה'. כל מצווה שאדם עושה, וכל ענין רוחני שאדם מטה את ליבו לעבוד את ה', ההפך מעבודת הטבע ומנהגו של עולם. הוא מטה את הכף, לכף זכות. והוא מכריע את העולם לכבוד שמים שזה לאקמא שכינתא מעפרא.

עם ישראל שותפו של הקב"ה - בן של מלך

כל יום מה אנחנו עושים? אנחנו עושים זיווגים. מאז שה' ברא את העולם, מה הוא עושה? מזווג זיווגים. אדם חושב מה זה מזווג זיווגים? עושה זיווגים בין איש לאישה, כלומר, בחור ובחורה עושה להם זיווגים. זה מה שיש להקב"ה לעשות? הכוונה שכשה' ברא את העולם, הוא ברא אותו עם הרבה כוחות, ומאז ואילך מה הוא עושה? הוא מצרף, מחבר אור זה - עם אור זה, לפי עניני בני אדם כדי "לְתַתּוּ לְאִישׁ פְּדֻרָּכָיו, וְכִפְרֵי מַעַלְלָיו" (ירמיהו ל"ט, כ"ב) כדי לנהל את הבריאה באותם הכוחות, ובאותם העניינים, אבל לזווג זיווגים.

ומה אנחנו עושים? עם ישראל שותפו של מקום, כל יהודי שותף. אי אי, היית רוצה

"לאקמא שכינתא מעפרא" - השכינה נמצאת בעפר. מה הכוונה? פשוט, השכינה זקוקה לעפר. העולם נראה כאילו מתנהג על פי טבע, כאילו העולם הולך מאיזה - טבע ומנהגו של עולם. יש כאילו משהו שלא צריך השגחה, וזה הולך מעצמו, שמש זורחת, הקיר עומד, וכן על זה הדרך. אדם בטבעו הולך, נושם, אוכל. כאלו יש פה איזה דבר קבוע כזה.

זה - מי שאומר ככה, הוא מכניס את השכינה עמוק עמוק בעפר, זה גלות השכינה, מכניס את השכינה בגלות. ואנחנו לומדים בשביל לגלות שזה לא ככה, לאקמא שכינתא מעפרא, אנחנו עוזבים כל מיני עניינים אחרים ויושבים ולומדים תורה, כי בתורה כל לימוד שאדם לומד, רואה בברור ש"אין עוד מִלְבָּדוֹ" (דברים ד, ל"ה). וכך כותב הגר"א שתכלית כל התורה והמצוות היא האמונה והביטחון בה' - "צְדִיק בְּאִמּוּנָתוֹ יִתְיַה" (חבקוק ב, ד), "כל מצוותיך אמונה". לאקמא שכינתא מעפרא.

ג' מדרגות באמונה

וככה אומרים שיש שלושה מדרגות באמונה. יש אמונה - במח, יש אמונה - בלב, ויש אמונה - באברים. שזה דרגה גבוהה מאד. למשל דוגמא, אדם שמאמין רק בשכל (במוח), הולך ופתאום קופץ עליו איזה רק חתול, אפילו לא אריה, אוהו, שכח מכל האמונה, מתפחד ונופל בתוך האדמה.

אדם שיש לו אמונה גם בלב, הוא עושה רגע חושבים. מי זה חתול? בעל חי, זה הכול מושגת מה'. "וַיִּדְעַת הַיּוֹם וַהֲשִׁבַת אֶל לִבְכָּהּ, כִּי ה' הוּא הָאֱלֹקִים בְּשָׂמַיִם מִמַּעַל" (דברים ל, ל"ט) ומחזק את עצמו, אני בצלם אלוקים, הנחתי תפילין היום, מה זה? מה הוא יכול לעשות לי? הכול ברשות ה'.

אדם שהאמונה שלו היא חושית, כמו שהוא מרגיש את השולחן, וכמו שהוא יודע יש רמקול, אני מדבר וזה עושה קול, וכמו שהוא רואה את כל העניינים שהוא מרגיש בהם, וככה הוא מרגיש את הקב"ה, אז אדם כזה לא צריך להגיד לעצמו, להאמין. יכול לבוא עליו אפילו אריה, והוא יתקיף את האריה. מה זה אריה? זה הכול מאת ה'. אצל האור החיים הקדוש, כשזרקו אותו בגוב האריות, כולם (האריות) ישבו ללמוד אתו.

רק אל תישן שמה. תקרא את הפסוק הזה, תקרא את התפילה שנתתי לך, תברך "שהכול נהיה בדברו". ויש להם שם בעיה עם דבר כזה, וכזה דבר, תעשה ככה, ואל תעשה ככה, אל תאכל את זה, וכן תאכל את זה, למה אכלת בצל היום יותר מדי, מה עשית פה?

וכול העניין של המגיד בזכות מה הוא בא? הוא למד כל יום ח"י פרקי משנה. אתם יודעים שהתיקון של ח"י פרקי משנה אז בחודש אדם לומד את כל הששה סדרי משנה, וחוזר עליהם. והוא אומר לו היום קראת את סדר טהרות לא בחשק, לא בהתלהבות, זה לא עשה רושם טוב, תחזור עליהם.

והוא כל יום מדריך אותו. היום תלך לפה, היום תיסע באנייה הזו. וכל יום הוא נגלה אליו, פעם כערבי, ופעם כאיש עני, ופעם כמלאך, פעם כקברניט, וממש מעניין איך הוא מדבר איתו ויכול לאכול. והיהודי הזה איזה כוח היה לו, אם לי היה אפילו איזה חלקיק מזה הייתי מגלה לכולם את זה. הוא שמר את זה בסוד, כל ימי חייו, עד סוף ימיו אף אחד לא ידע מזה. איזה פלא, זה גדלות של יהודי.

וגם עכשיו אחרי מותו לא מדפיסים את זה עושים את זה ככה בלי השם שלו. (הספר נקרא "מישרים מגיד") הרב כדורי אמר שזה מצווה לפרסם, כי זה ממש קידוש ה', שבדורנו אנו, זוכה יהודי להתגלות מגיד מן השמיים אמיתי, דברים של דברי תורה, וחיידושים.

הנה למשל קראתי על שלושת השבועות, בפרשת פנחס, אמר לו תזהר לכוון את הכוונות שהראתי לך הוי-ה, והחילוק שלה לפניך ואחריה, ותיקון חצות ביום ובלילה הוא מזהיר אותו על זה במשך כל ימי שלושת השבועות. ערב ראש חדש, תזהר לא לישון כל הלילה, תלמד את המשמרה, תעשה כפול את המשניות, תעשה ככה, פשו.. דברים עצומים ונפלאים.

רק חלק של הבנה, אבל עצם העובדה לעסוק בחלק הזה "יְנַיְבָה לְפִי, בְּדַרְכֵי ה'" (דברי הימים י"ז) להרגיש את עצמו יותר קרוב אל הבורא יתברך, ואז ישפיל את עצמו פחות גאווה, פחות כעס, פחות לדבר. מה מעניין אותך מהעולם.

מעשה מהרב ארנפלד

היה רב אחד גר בבני ברק, הרב ארנפלד, יהודי זקן וישישי. הוא היה רב של איזה שכונה בבני ברק. והביאו לי את הכתבים שלו, חוץ מהספרים שהוציא בהלכה. מבחור בן שבע עשרה, שמונה עשרה, היה לו מגיד מהשמיים שהיה מדריך אותו יום יום, והוא כותב ביום זה וזה בשנת ת"ש זה, משנת תרצ"ח שהיה עוד בחור עד שהוא נפטר בשיבה טובה, היה בא אליו ומדריך אותו בעבודת ה'. אתם מתארים לעצמכם מה זה? והוא העלים את זה אפילו מבני משפחתו, אף אחד לא ידע את זה עד יום מותו, תראו מה זה יהודי, איך ידע לשמור כזה סוד.

והיהודי הזה פלא עצום הוא הסתובב בכל העולם, ומי סובב אותו? המגיד היה אומר לו: היום תלך לפנמה, היום תלך לפה, תישאר שם

איפה הוא הלך. ומספר שפעם הוא היה באיזה ארץ, שלא היה שמה יהודים. הוא לא יודע איך הוא נקלע לשמה, והוא מסתובב, בא אליו גוי אחד, והוא מסתובב מסביבו ומסתכל, מסתכל, הוא לא ידע מה הוא רוצה ממנו. והוא רואה שהוא לא עוזב אותו, הוא רודף אחריו ומסתכל, מסתכל, מסתכל, אז הוא אמר לו: מה ראית בי, מה אתה מסתכל? אז הוא שאל אותו: "תסלח לי, אתה יהודי?" אז הוא אמר לו: כן, בוודאי אני יהודי, "עברי אנוכי", (משה רבינו לא נכנס לארץ, בגלל שלא אמר שהוא יהודי. הם אמרו "איש מצרי הצילנו" (שמות ב', י"ט) והוא לא תיקן אותם. מה זה איש מצרי? יהודי. ואילו יוסף הצדיק אמר עברי אנוכי, ונכנסו עצמותיו לארץ.)

אוהו, אוהו, התחיל לבכות, הגוי בוכה!! אמר לו מה אתה בוכה? אמר לו רגע, רגע, תן לי להירגע, אחרי שהוא נרגע, הוא אומר לו: תראה, אני כל הזמן קורא בספרים על יהודים, אבל אף פעם בחיים שלי לא ראיתי יהודי, ובספר הבייבל שאצלנו כתוב, שהיהודים הם הבנים של הקב"ה "הבנים"!!! ואמר לו: אצלי אני יודע מה הולך לי בראש שאני הולך בדרך, שאני אוכל וכדומה, אבל מעניין אותי מה הולך בראש ומה חושב הבן של הקב"ה?? תגיד לי איך אתה הולך, מה אתה חושב, באיזה צורה אתה מתהלך?

פשו... אומר הרב אליעזר בן דוד באותו רגע קפאתי כל גופי, הוא עורר אותי, אף פעם לא חשבתי שאני בן של מלך ואני צריך ללכת בצורה אחרת. "בן של מלך" אנחנו שותפים של הקב"ה "בְּנִים אַתֶּם, לְה' אֱלֹהֵיכֶם" (דברים י"ד, א).

אז אני אומר תלמידים יקרים אהובים, מורי ורבותי, איזה זכות נפלה בחלקינו לפתוח ספרים כאלה ולעסוק בהם. האדם צריך כל הזמן להיות שמח, ברוך ה', כל אחד לפום דרגא דיליה, וכל אחד לפי השגתו, אבל עצם העובדה לנגוע בחלק הזה של התורה, מה שהוא מבין מה שהוא לא מבין, לא משנה גם אם זה

מסודת התורה בית אל
תורה ולחיים עם

מכירת חמץ
החל מיום שלישי 1 ניסן עד יום שלישי 11 בניסן
בשעה 12:00 בלבד!
לא תתקיים מכירת חמץ בערב החג.

מצת מצוה
אפיית מצת מצווה בערב חג הפסח
תקיים כמידי שנה בשנה רק לנרשמים מראש.
פרטים אצל ר' אבי דרעי.

בית הוראה
לכל שאלה הלכתית 24 שעות ביממה
03-5785420

ניתן להשיג את "תפילת נרצה" שכתב מרן הרש"ש במושרדים

